

Bruxelles, den 5. juni 2026
(OR. en)

10151/26

PECHE 220
UK 114
N 43

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 5. juni 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2026) 271 final

Vedr.: MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2027

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 271 final.

Bilag: COM(2026) 271 final



Bruxelles, den 5.6.2026
COM(2026) 271 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2027

{SWD(2026) 145 final}

1. Indledning

Målet med den fælles fiskeripolitik (FFP) er at sikre, at fiskeriet forvaltes efter en økosystembaseret tilgang, således at det er miljømæssigt bæredygtigt på lang sigt, og på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele og bidrage til fødevareforsyningen¹.

Antallet af fiskebestande, der befiskes på niveauer, der giver det maksimale bæredygtige udbytte, er steget². Dette viser, at den indsats, som EU' fiskerisektor gør, bidrager til politikens langsigtede mål, da kortsigtede fordele risikerer at forværre bestandenes tilstand og dermed udsigterne for kommende generationer af fiskere. Selv om andre faktorer end fiskeri fortsat påvirker fiskebestandene³⁴⁵⁶, forårsager fiskeriet fortsat en væsentlig fiskeridødelighed, som nødvendiggør en begrænsning af fiskeriet, hvis det skal lykkes at genoprette alle bestande.

I Kommissionens omfattende evaluering af forordningen om den fælles fiskeripolitik⁷ fremhæves det, at fiskeridødeligheden generelt er faldende. Overordnet set er bestandenes bevaringsstatus målt i biomasse imidlertid ikke blevet forbedret som forventet på trods af visse positive signaler på regionalt plan. En utilstrækkelig tilpasning af fiskerikapaciteten til fiskebestandene i visse flådesegmenter kombineret med reducerede landinger i flere havområder lægger fortsat pres på indkomsterne og undergraver rentabiliteten på lang sigt. Dette forværres yderligere af svingende brændstofpriser, eftersom forretningsmodellerne i flåden stadig halter efter i forhold til dekarboniseringsambitionerne. Desuden hæmmer den noget langsomme genopretning af fiskebestandene fiskerisektorens rentabilitet på mellemlang og lang sigt.

Det er fortsat nødvendigt at minimere fiskeriets negative indvirkning på havmiljøet, dets levesteder og arter for at beskytte selve grundlaget for fiskeriets velstand. Selv om den ikke er bindende, er havhandlingsplanen⁸ fra februar 2023 fortsat relevant i den forbindelse, bl.a. fordi den bidrager til udnyttelsen af synergier mellem den fælles fiskeripolitik og miljølovgivningen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² [Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri \(STECF\) – Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\)](#).

³ [Ændringer i phytoplanktonbiomassen og forekomsten af zooplankton](#).

⁴ [Koncentrationer af opløst ilt ved havbunden](#).

⁵ [Tilstanden i Østersøen i 2023](#).

⁶ [Statusrapport om Middelhavet – Middelhavet og dets kysters tilstand i perioden 2018-2023](#).

⁷ [Kommissionens evaluering viser langsomme fremskridt hen imod et bæredygtigt fiskeri og fortsatte udfordringer](#).

⁸ [MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUUDVALGET En EU-handlingsplan: Beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri \(COM/2023/102 final\)](#).

Det fremgår ligeledes af evalueringen, at der siden reformen af den fælles fiskeripolitik i 2013 har været et mindre tab af arbejdspladser end forventet i fiskerisektoren. Samtidig er gennemsnitslønnen i sektoren ikke steget i det forventede tempo, selv om nogle flådesegmenter har oplevet betydelige lønstigninger takket være en forbedring af bestandenes tilstand og optimerede forretningsmodeller.

Dette er nogle af de vigtigste konklusioner, som vil danne grundlag for udviklingen af den kommende 2040-vision for fiskeri- og akvakultursektoren⁹. Overordnet set skal fiskernes socioøkonomiske situation forbedres, også for småfiskere, ved at gøre sektoren mere rentabel, så den bedre er i stand til at investere i flådemodernisering og energiomstilling. Dette vil bidrage til at gøre sektoren mere attraktiv for de kommende generationer. Det er også vigtigt, at landingsforpligtelsen gennemføres mere effektivt.

I denne meddelelse redegøres der for fremskridtene med hensyn til at opnå maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) og for situationen for EU's fiskerflåde, ligesom der gives oplysninger om EU-fiskeriets socioøkonomiske resultater og gennemførelsen af landingsforpligtelsen. Samtidig redegøres der for vejen frem mod fastsættelsen af fiskerimuligheder i overensstemmelse med MSY-målene for at sikre en konkurrencedygtig, modstandsdygtig og bæredygtig fiskerisektor i forbindelse med drøftelserne om EU's retlige ramme.

2. Fremskridt med hensyn til opnåelsen af maksimalt bæredygtigt udbytte

I sin årsrapport ajourførte Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) de foreliggende oplysninger om fiskebestande¹⁰. Rapporten viser, at EU's fiskeri fortsat gør fremskridt hen imod opfyldelsen af MSY-målene. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skal fortsat bygge videre på det stærke videnskabelige grundlag og den forvaltningsramme, der allerede er etableret.

Selv om der sker fremskridt ved hjælp af beslutninger om kvote- og indsatsforvaltning, kan disse ikke i sig selv sikre fiskebestandenes bæredygtighed, og de relevante interessenter skal bidrage til at håndtere den tredobbelte verdensomspændende krise med klimaændringer, tab af biodiversitet og forurening, som i stigende grad berører alle vores havområder. Det marine økosystems tilstand, der også fremhæves i den europæiske havpagt¹¹, og de stigende havtemperaturer har også indvirkning. Medlemsstaterne skal også stille data til rådighed for at sikre, at den videnskabelige rådgivning bygger på det bedst mulige grundlag.

I 2024 fortsatte økoregionerne i **Østersøen**, **Det Keltiske Hav** og **det større Nordsøområde** tendensen til at reducere det gennemsnitlige fiskeritryk til bæredygtige niveauer (fra i 2003 at ligge henholdsvis 49 %, 48 % og 73 % over de målniveauer for fiskeridødelighed, der er

⁹ [Fiskeri og akvakultur – Vision 2040](#).

¹⁰ [STECF – Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\)](#).

¹¹ [COM/2025/281 final](#).

forenelige med opnåelsen af MSY (F_{MSY}), til i 2023 at ligge 39 %, 40 % og 5 % under F_{MSY} -målet¹². I Biscayabugten har fiskerne gjort en betydelig indsats for at forvalte fiskebestandene bæredygtigt. Deres indsats har medført, at fiskeriet nu i flere år er blevet forvaltet i overensstemmelse med MSY, således som det fremgår af STECF's rapport for 2022¹³. På trods af det faldende fiskeritryk og fiskernes indsats synes flere bestande imidlertid ikke at kunne opnå en stigning i biomassen, hvilket kan hænge sammen med andre problemer såsom fejlrapportering. Dette understreger behovet for et genopretningsforløb for bestandene for at øge fiskernes indkomst og begrænse de årlige udsving i fiskekvoterne.

Efter en årrække med fremskridt i Biscayabugten og de iberiske farvande steg F_{MSY} en smule i 2024, hvilket også var tilfældet for vidt udbredte bestande. Selv om der i gennemsnit er sket forbedringer med hensyn til fiskeridødeligheden i det nordøstlige Atlanterhav, Østersøen og Det Keltiske Hav, udvikler de forskellige bestande sig i forskellige retninger, idet forbedringer i nogle bestande skjuler forværringer i andre bestande. Desuden viser både rekrutteringen og biomassen tegn på nedgang. I det nordøstlige Atlanterhav er alle indikatorer bortset fra F_{MSY} nedadgående, hvilket giver anledning til bekymring.

I **Middelhavet og Sortehavet** foregår der flerartsfiskeri, hvor mange bestande deles med ikke-EU-lande. For nogle bestande nærmer fiskeridødeligheden sig bæredygtige niveauer, idet 35 bestande (53 % af de vurderede bestande) nåede F_{MSY} i 2022. Mange bestande befiskes imidlertid fortsat over bæredygtige niveauer. Der skal fortsat gøres en indsats for at reducere fiskeridødeligheden og nå MSY-målet, navnlig gennem den flerårige forvaltningsplan for det vestlige Middelhav¹⁴ ("forvaltningsplanen for det vest Middelhav") og 2030-strategien for Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM).

2.1 Fiskerimuligheder i 2026

Fiskerimuligheder er et vigtigt instrument i bæredygtig fiskeriforvaltning. I **Atlanterhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat** fastsættes fiskerimulighederne hovedsagelig som fangstbegrænsninger, også kendt som samlede tilladte fangstmængder (TAC'er). I **det vestlige Middelhav** fastsættes fiskerimulighederne som følge af det blandede fiskeri hovedsagelig i form af en fiskeriindsats, dvs. antal havdage, som suppleres med fangstbegrænsninger for visse bestande og redskaber. I **de øvrige underregioner i Middelhavet og Sortehavet** bygger fiskerimulighederne, der består af indsats- og fangstbegrænsninger, på bindende beslutninger truffet på regionalt plan i GFCM.

Bestandene i **Østersøen** er også fortsat under pres fra andre kilder end fiskeri, hvilket har ført til kollapsede økosystemer og forringet biodiversitet. Selv om der har været en positiv udvikling for en række bestande i **det nordøstlige Atlanterhav**, er der behov for et

¹² For en detaljeret analyse af F_{MSY} og biomassetilstanden for fiskebestandene i alle havområder henvises til afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

¹³ [Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri \(STECF\) – Monitoring of the performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-22-01\)](#).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

genopretningsforløb for de bestande, der befiskes i Østersøen, med henblik på at forbedre fiskernes socioøkonomiske situation og mindske udsvingene fra år til år.

Kommissionen og otte medlemsstater omkring Østersøen udsendte en fælles erklæring¹⁵ om det presserende behov for at genoprette fiskeriet i Østersøen, samtidig med at Rådet nåede til politisk enighed om fiskerimulighederne for 2026. De blev enige om, at Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) i sin årlige bestandsspecifikke fangstrådgivning skulle anmodes om at fremlægge scenarier for, hvordan de berørte fiskebestande kan genoprettes til de krævede biomasseniveauer inden for forskellige tidsrammer¹⁶. En sådan rådgivning bør tage hensyn til bestandenes biologiske karakteristika og angive forskellige fangstniveauer for den pågældende genopretningsfase¹⁷. En lignende tilgang bør anvendes i det nordøstlige Atlanterhav for de fiskerier, der ville drage fordel af, at der fastlægges et genopretningsforløb for bestandene, således at fiskerne kan få en forbedret socioøkonomisk situation og tjene bedre på deres fiskeriaktiviteter.

Hvad angår **det vestlige Middelhav**, har reglerne for den permanente fase af forvaltningsplanen for det vestlige Middelhav for demersale bestande været gældende siden den 1. januar 2025 med det mål at nå og opretholde MSY. På grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning foreslog Kommissionen også for 2026 yderligere reduktioner i fiskeriindsatsen for trawlere og langlinefartøjer samt fangstbegrænsninger for dybhavsrejer og kulmule, der tages af garnfartøjer. For at fremme god bæredygtig praksis og bidrage til genopretning af bestandene foreslog Kommissionen en yderligere styrkelse i 2026 af den kompensationsmekanisme, der siden 2022 har været gældende for det vestlige Middelhav, for at tilskynde til yderligere frivillige foranstaltninger såsom øget selektivitet og lukkede områder, således at fartøjer kan få fiskedage tilbage inden for grænsen for den samlede fiskeriindsats, der er fastsat for 2025. Kommissionen gjorde imidlertid indsigelse mod den politiske enighed, der blev opnået i Rådet (landbrug og fiskeri) i december 2025, da denne ikke fulgte Kommissionens forslag, som var baseret på den videnskabelige rådgivning. Kommissionen er bekymret over de konsekvenser, som gennemførelsesforanstaltningerne vil have for genopretningsforløbene for bestandene i dette havområde. Det er fortsat muligt at få EU-støtte til sektorens overgang til mere bæredygtige metoder i henhold til kompensationsordningen, navnlig i en situation med stærkt svingende brændstofpriser, som lægger yderligere pres på flådernes forretningsmodel.

EU har fortsat i forbindelse med de fiskerimuligheder, der blev fastsat for 2026, gennemført foranstaltninger, der er knyttet hertil som følge af GFCM's flerårige planer, samt de nyligt vedtagne GFCM-afgørelser for små pelagiske arter og demersale bestande i Adriaterhavet og for pighvar og brisling i Sortehavet.

¹⁵ [Erklæringer til forslaget til Rådets forordning om fastsættelse for 2026 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen og om ændring af forordning \(EU\) 2025/202 for så vidt angår visse fiskerimuligheder.](#)

¹⁶ [Aftale om fiskerimulighederne for 2026 i Østersøen.](#)

¹⁷ [Kommissionen leder bestræbelserne på at imødegå udfordringerne for fiskeriet og miljøet i Østersøen.](#)

2.2 Aftaler med Norge, Det Forenede Kongerige og andre kyststater

For omkring 120 TAC'er, der forvaltes bilateralt med Det Forenede Kongerige eller Norge og trilateralt med disse to lande, blev der indgået aftaler rettidigt mellem EU og disse lande for 2026 på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til socioøkonomiske aspekter. De fleste TAC'er blev fastsat i overensstemmelse med MSY-rådgivningen, hvor en sådan forelå. ICES afgav rådgivning om nulfangst for otte bestande. For disse bestande blev parterne enige om lave TAC'er for bifangster for at undgå blokeringssituationer (choke-situationer) i det blandede fiskeri. For sild i Det Keltiske Hav blev EU og Det Forenede Kongerige enige om at fastsætte en TAC for 2026 med henblik på videnskabelig overvågning i overensstemmelse med ICES' rådgivning.

I de bilaterale konsultationer mellem EU og Det Forenede Kongerige viste den videnskabelige rådgivning for Det Keltiske Hav, Det Irske Hav og Den Engelske Kanal, at flere nøglebestande – herunder torsk, kuller, hvilling, tunge og rødspætte – var faldet til under sikre biologiske grænser, hvilket påvirkede deres genopretning og førte til reduktioner i fiskerimulighederne. Som reaktion herpå blev EU og Det Forenede Kongerige enige om en række afhjælpende foranstaltninger med henblik på at forbedre bestandssituationen, herunder øget redskabsselektivitet, større maskestørrelser og obligatoriske selektive anordninger i jomfruhummerfiskeriet. Arbejdet i Specialudvalget om Fiskeri mellem EU og Det Forenede Kongerige spillede en vigtig rolle for at understøtte disse resultater.

For trilateralt forvaltede bestande i Nordsøen viser de fleste bestande, der deles mellem EU, Norge og Det Forenede Kongerige, en positiv tendens. For 2026 blev parterne enige om TAC'er for alle bestande i overensstemmelse med MSY-rådgivningen eller de aftalte langsigtede forvaltningsstrategier. De vedtog også foranstaltninger til støtte for genopretningen af torsk i det nordlige kontinentalsokkelområde, herunder reviderede sæsonlukninger og justeringer af ordningen for reeltidslukninger (RTC) fra 2026. Parterne blev også enige om en ny forvaltningsmodel og en langsigtet forvaltningsstrategi for sild i Nordsøen, hvilket giver sektoren større forudsigelighed og styrker den bæredygtige forvaltning af bestanden.

I de bilaterale konsultationer med Norge har en revision af RTC-systemet for dybvandsrejer i afsnit 3.a og 4.a, øst til formål at understøtte genopretningen af bestandens biomasse, som fortsat ligger under sikre biologiske grænser.

For blåhvilling og atlantisk-skandinavisk sild, der er vidt udbredt i det nordøstlige Atlanterhav, blev kyststaterne og fiskeriparterne (EU, Det Forenede Kongerige, Norge, Island, Færøerne, Grønland og, for så vidt angår atlantisk-skandinavisk sild, også Den Russiske Føderation) enige om at fastsætte de samlede TAC'er for 2026 i overensstemmelse med rådgivningen fra ICES. Det viste sig imidlertid vanskeligt at nå til enighed om en TAC for makrel for 2026. I december blev Det Forenede Kongerige, Norge, Island og Færøerne enige om en TAC, der overstiger rådgivningen fra ICES med 71 %. EU fastsatte i december 2025 en foreløbig TAC i overensstemmelse med ICES' rådgivning. For at genoprette lige konkurrencevilkår og under hensyntagen til, at disse kyststater ikke havde til hensigt at ændre deres afgørelse om TAC-

niveauet, tilpassede EU i marts 2026¹⁸ sit TAC-niveau til det niveau, som disse andre kyststater havde fastsat. EU har også arbejdet intensivt på at nå til enighed om omfattende fordelingsordninger for makrel og blåhvilling, men det lykkedes ikke at opnå et tilfredsstillende resultat.

I mangel af omfattende fordelingsordninger og som følge af ensidige foranstaltninger fra visse kyststater, herunder overdrevent store overførsler fra år til år, overstiger summen af kyststaternes og fiskeriparternes unilaterale kvoter stadig de samlede TAC'er. Dette underminerer fortsat bæredygtigheden af fiskeriet efter de pågældende bestande. Kommissionen vil fortsat deltage aktivt på EU's vegne i drøftelser med andre kyststater med henblik på at indgå omfattende fordelingsordninger for en bæredygtig forvaltning af disse bestande.

3. Balancen mellem medlemsstaternes flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder

Medlemsstaterne skal holde deres flåder under de nationale lofter, der er fastsat for fartøjernes fiskerikapacitet (målt i bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW)). Medlemsstater, der har flådesegmenter med en påvist ubalance¹⁹, skal fremlægge handlingsplaner med tilpasningsmål og redskaber, der tager sigte på at opnå ligevægt inden for en klar tidsramme for gennemførelsen.

Overholdelse af kapacitetslofterne alene sikrer imidlertid ikke, at medlemsstaternes fiskerflåder er i balance med de tilgængelige fiskerimuligheder eller drives på bæredygtig vis.

Der anvendes forskellige parametre til at vurdere, om en flåde er i balance. Medlemsstaterne opfordres til hvert år at beregne en række biologiske, økonomiske og tekniske parametre og sammenholde resultaterne med standardværdier.

Medlemsstaternes fiskerflåder bliver fortsat mindre. I 2025 faldt antallet af fartøjer, deres bruttotonnage og maskineffekt²⁰ med henholdsvis ca. 0,95 %, 1,8 % og 1,06 % og således udgjorde 68 910 fartøjer med bruttotonnage på 1 223 500 BT og en effekt på 5 008 627 kW. Den fortsatte reduktion af EU-fiskerflåden afspejler en kombination af politisk styret strukturtilpasning og økonomisk tilpasning med henblik på at forbedre effektiviteten, rentabiliteten og konkurrenceevnen.

Fiskerikapacitet, der udtages med offentlig støtte, må ikke erstattes²¹.

¹⁸ Rådets forordning (EU) 2026/786 af 30. marts 2026 om ændring af forordning (EU) 2026/249 om fastsættelse for 2026, 2027 og 2028 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT L, 2026/786, 31.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/786/oj>).

¹⁹ [COM\(2014\) 545: MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET Retningslinjer for analyse af ligevægten mellem fiskekapacitet og fiskerimuligheder i henhold til artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik.](#)

²⁰ Inklusive den del af flåden, der fisker i regionerne i den yderste periferi.

²¹ Artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Af de 525 flådesegmenter, der udgjorde EU-fastlandsflåden, havde 209 mindst én biologisk indikator i ubalance (rød), og 165 flådesegmenter havde mindst én økonomisk indikator i ubalance (rød), hvilket betød, at disse segmenter ikke var i balance, og nogle af dem viste fortsat negative tendenser²². Kommissionen minder derfor medlemsstaterne om kravet om, at medlemsstaterne skal "træffe foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder over tid **under hensyntagen til tendenserne** og baseret på den bedste videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en **stabil og vedvarende balance mellem disse to**."²³ At opnå balance mellem EU-flådernes fiskerikapacitet og de tilgængelige fiskerimuligheder er en løbende proces. En flåde i balance klarer sig ikke blot bedre på kort sigt ved at optimere antallet af fartøjer, der konkurrerer om begrænsede fiskebestande, men bidrager også til, at flåderne bliver mere rentable på lang sigt, når bestandene er vokset. Flåder i balance og med større rentabilitet vil også bane vejen for modernisering og gøre sektoren mere attraktiv og dermed forberede den til kommende generationer af fiskere²⁴.

Derudover mangler nogle flåder fortsat biologiske data. Kommissionen minder medlemsstaterne om, at en omfattende vurdering af, om flåden er i balance, kun kan foretages, hvis dataene er fuldstændige.

Kommissionen offentliggjorde en undersøgelse om EU-fiskerflåden den 28. april 2026²⁵. I denne undersøgelse blev fremhævet, at den overordnede udfordring for fiskerisektoren er at udnytte den tilgængelige fiskerikapacitet optimalt eller at erstatte den med moderniserede redskaber. Det er vigtigt, at medlemsstaterne overvejer, hvordan de bedst kan **udnytte den tilgængelige kapacitet til at understøtte energiomstillingen** og moderniseringen af flåden.

4. Socioøkonomiske udsigter

Ifølge STECF's rapport fra 2025 om EU-fiskerflådens økonomiske resultater forventedes EU-fiskerflåden ved udgangen af 2025 at have betydelige driftsoverskud, overgå resultaterne fra 2023 og 2024 og beskæftige mere end 155 200 personer.

Denne positive tendens, som hovedsagelig kunne tilskrives fremskridt hen imod opnåelsen af MSY og overkommelige brændstofpriser, forventes imidlertid at vende i 2026 som følge af de stigende priser på skibsbrændstof, der skyldes situationen i Mellemøsten. Brændstofpriserne er steget kraftigt siden begyndelsen af marts 2026 og nåede op på næsten det dobbelte af gennemsnitsprisen i 2025. EU-fiskerflåden betalte ved udgangen af marts 2026 omkring 1–1,10 EUR pr. liter brændstof.

Indtil STECF's rapport fra 2026 om EU-fiskerflådens økonomiske resultater foreligger (forventes i september 2026), viser foreløbige skøn, at hvis disse høje brændstofpriser varer

²² Se det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der giver et mere detaljeret overblik.

²³ Artikel 22, stk. 1, i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

²⁴ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#).

²⁵ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#).

ved over tid, vil EU-fiskerflådens rentabilitet falde betydeligt i 2026, hvilket bringer et betydeligt antal arbejdspladser i fiskerflåderne og lokalsamfundene i fare. Det anslås også, at for EU-fiskerflåden samlet set fører en **stigning i brændstofprisen på 0,10 EUR til en reduktion af den årlige bruttofortjeneste med 156 mio. EUR.**

Virkningen af de høje brændstofpriser er uensartet på tværs af flådesegmenterne. For flere segmenter, der anvender brændstofintensive redskaber, kan energiomkostningerne udgøre op til halvdelen af den samlede værdi af landingerne, hvilket ved de nuværende prisniveauer kan føre til underskud. Generelt set har flådesegmenter, der er afhængige af bæredygtigt udnyttede bestande, og som har øget deres energieffektivitet (eller reduceret deres brændstofintensitet), tendens til at være mere modstandsdygtige trods de nuværende ugunstige økonomiske forhold. **Disse tendenser understreger betydningen af bestandsbevarelse og fremskyndelse af energiomstillingen i EU's fiskerflåder.** Dette er afgørende af to grunde: for at reducere sektorens sårbarhed over for stærkt svingende energipriser, navnlig for fossile brændstoffer, og for at forbedre miljøpræstationen. At fremme omstillingen til bæredygtige energikilder vil beskytte fiskerflåden mod de vedvarende udsving og fremme bæredygtige og økonomisk modstandsdygtige arbejdsmetoder på lang sigt.

Kommissionen anerkender de betydelige økonomiske konsekvenser, som langvarige afbrydelser af olie- og gasforsyningen kan medføre. Kommissionen følger derfor nøje markedsudviklingen. Den potentielle forstyrrelse af fiskeriet og akvakulturen og dermed af markedet, herunder importen og eksporten af fiskevarer og akvakulturprodukter, som følge af stigende energipriser, overvåges nøje. De forretningsmodeller, der er etableret for at forsyne markedet med fisk og skaldyr, er i høj grad afhængige af energi.

Som reaktion på den aktuelle situation har Kommissionen undersøgt og arbejdet med løsninger inden for rammerne af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF)²⁶. Målet er at gøre det muligt for medlemsstaterne hurtigt at yde støtte til de berørte aktører. EHFAF-forordningen indeholder en krisemekanisme til kompensation af aktører i de berørte sektorer i tilfælde af ekstraordinære hændelser, der forårsager betydelige markedsforstyrrelser. Mekanismen er blevet aktiveret én gang, nemlig da Rusland indledte sin angrebskrig mod Ukraine.

Kommissionen bemærker, at kravet om at påvise og underbygge en årsagssammenhæng mellem den ekstraordinære hændelse og en væsentlig markedsforstyrrelse er opfyldt. På dette grundlag har Kommissionen ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. april 2026²⁷ aktiveret kompensationen i overensstemmelse med EHFAF-forordningen (artikel 26, stk. 2). Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gå videre med de relevante procedurer for at gøre støtten tilgængelig for sektorerne inden for rammerne af deres nationale EHFAF-programmer i overensstemmelse med de fastsatte regler for EHFAF og forordningen om fælles

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 (EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj>).

²⁷ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2026/889 af 16. april 2026 om fastslåelse af, at situationen i Mellemøsten siden den 28. februar 2026 udgør en ekstraordinær hændelse, der forårsager en væsentlig markedsforstyrrelse (EUT L, 2026/889, 16.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2026/889/oj).

bestemmelser²⁸. Dette er dog fortsat en kortsigtet afhjælpningsforanstaltning, som ikke kan erstatte en struktureret og sammenhængende politik og indsats for energiomstillingen.

4.1 Den sociale dimension

På baggrund af en baselineundersøgelse fra 2024²⁹ iværksatte Kommissionen et initiativ³⁰, der skal vurdere, hvordan eksisterende internationale standarder for uddannelse og certificering af fiskere bedst kan indarbejdes i EU-retten, navnlig den internationale konvention om uddannelse, om sønæring og om vagthold for personel i fiskeskibe³¹. Initiativet skal tage fat på det forhold, at fiskerisektoren hører til blandt de farligste erhverv³². Uddannelse og certificering er blandt de afgørende faktorer for det generationsskifte, der er nødvendigt for at sikre, at fiskeriet fortsætter, således at forsyningen med sunde fødevarer til markederne i hele EU opretholdes og kystsamfundene bevares.

Generationsskifte er fortsat en udfordring og forventes at blive endnu vanskeligere, efterhånden som både EU's befolkning og fiskerstanden bliver ældre, samtidig med at tilgangen af nye personer til fiskerisektoren er begrænset. Dette skyldes bl.a. lave lønninger, usikkerhed om fiskebestandenes størrelse, en opfattelse af, at der "ikke er nogen fremtid" i erhvervet, en krævende arbejdsbyrde, en aldrende flåde og forældede teknologier samt administrative udfordringer og byrder. Disse udfordringer blev fremhævet i den **første årsrapport om sociale forhold**³³.

I den fælles fiskeripolitik udpeges fiskeriets og akvakulturens sociale bæredygtighed som et af politikens centrale mål. I de seneste fem år har STECF's ekspertarbejdsgrupper (EWG'er), navnlig EWG 24-05, 23-17, 22-14, 20-14 og 19-03, udviklet en række værktøjer og datarammer inden for værktøjskassen for den sociale dimension i EU-fiskeriet, herunder:

- nationale fiskeriprofiler
- fiskeriprofiler for lokalsamfund
- sociale indikatorer og tilhørende datasæt.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

²⁹ [Baseline study on the training and certification requirements for fishers in EU Member States](#).

³⁰ [Fiskere i EU – uddannelses- og certificeringsstandarder](#).

³¹ [International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel \(STCW-F\), 1995](#).

³² [Eurostat: Accidents at work statistics](#).

³³ Europa-Kommissionen, *Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) – Social Data in EU Fisheries: methodology, dissemination, analysis and evaluation (STECF 25-02 & 25-13)*, Ballesteros, M., Kraan, M., Virtanen, J. and Guillen, J. (editors), Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2026, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/6411168>.

Disse værktøjer understøtter udmøntningen af den fælles fiskeripolitik sociale dimension og tilvejebringelsen af integreret rådgivning. Nævnte årsrapport giver et samlet overblik over den fælles fiskeripolitik sociale dimension på tværs af fiskeri, akvakultur og forarbejdning.

5. Landingsforpligtelsen

Den væsentligste risiko i forbindelse med landingsforpligtelsen under fiskeri til søs er ulovligt og udokumenteret udsmid. For at imødegå denne risiko skal medlemsstaterne indføre hensigtsmæssige overvågnings- og kontrolforanstaltninger. Det blev i forbindelse med de revisioner, som Kommissionen foretog i 2017, 2020 og 2022, fremhævet, at medlemsstaterne ikke havde vedtaget de nødvendige foranstaltninger til kontrol af landingsforpligtelsen. De mangler, der fremhæves i revisionsrapporterne, samt omfanget af det vedvarende problem med ulovligt og udokumenteret udsmid af betydelige fangstmængder underbygges også af andre kilder, som f.eks. de undersøgelser og rapporter om evaluering af overholdelsen³⁴, der er udarbejdet af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA). I den seneste EFCA-rapport fremhæves de seneste tegn på manglende overholdelse i forskellige flådesegmenter og de problemer, medlemsstaterne har med at føre kontrol med landingsforpligtelsen ved hjælp af konventionelle metoder såsom inspektioner til søs.

Ud over de begrænsninger, der er fastsat for udsmid, indebærer landingsforpligtelsen også et krav om, at fangster "registreres" og "hvor det er relevant, afskrives på kvoten"³⁵. I den forbindelse er korrekt vejning og efterfølgende registrering af fangster afgørende. Kommissionen har gennemført talrige kontrolbesøg i medlemsstaterne for at vurdere, hvordan landede fiskevarer vejes og registreres i overensstemmelse med EU-reglerne. Resultaterne af mange af disse evalueringer viser, at der er problemer med manglende overholdelse for så vidt angår korrekt registrering af landede mængder og overvågning af kvoteudnyttelsen. Resultaterne af revisionerne af landingsforpligtelsen og af kontrollen på stedet af vejning og registrering af fangster viser, at der er problemer med at dokumentere fangsterne korrekt – herunder de mængder, der er smidt ud, og de mængder, der er landet.

Med revisionen af fiskerikontrolordningen³⁶ indførtes der i kontrolforordningen et krav om, at fiskefartøjer på over 18 meter, der udgør en høj risiko for manglende overholdelse af landingsforpligtelsen, fra den 10. januar 2028 skal være udstyret med elektroniske fjernovervågningssystemer. Selv om dette forventes at udgøre en relativt lille andel af den samlede EU-flåde, forventes den andel af landingerne, der er omfattet af kravet, at være langt

³⁴ [Evaluering af overholdelse | Det Europæiske Fiskerikontrolagentur](#).

³⁵ Artikel 15, stk. 1, i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

³⁶ Artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2842 af 22. november 2023 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 og (EU) 2019/473 for så vidt angår fiskerikontrol (EUT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj>).

større. Kommissionen arbejder i øjeblikket på de sekundære retsakter, der skal vedtages, inden disse bestemmelser træder i kraft i 2028.

Kommissionen iværksatte en uafhængig undersøgelse til støtte for evalueringen af landingsforpligtelsen som led i den bredere evaluering af forordningen om den fælles fiskeripolitik, som blev offentliggjort i juni 2025³⁷. I undersøgelsen fremhæves også de kontrolvanskeligheder, der skyldes problemer med overvågning til søs, og det konkluderes, at landingsforpligtelsen samlet set ikke har bidraget til målet om gradvist at eliminere udsmid, ligesom det konkluderes, at der til dato ikke er opnået en reduktion af udsmid i EU-fiskeriet, og at udsmid fortsat er almindelig praksis i alle havområder. I undersøgelsen identificeres flere faktorer, der forklarer, hvorfor gennemførelsen af landingsforpligtelsen ikke har været vellykket, herunder utilstrækkelige data til at måle det udsmid, der forekommer i henhold til de eksisterende undtagelser, ineffektive overvågnings- og håndhævelsesværktøjer, manglende kontrol og begrænset opbakning i branchen, hvor der er rapporteret om vanskeligheder med at gennemføre reglen i praksis.

6. Retningslinjer for fiskerimulighederne for 2027

6.1 Vigtige faser i fastsættelsen af de kommende fiskerimuligheder

Kommissionens forslag vil blive baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning fra ICES og STECF. Forslagene vil også bygge på afgørelser, der er truffet i forbindelse med konsultationerne med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater³⁸, afgørelser truffet af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og en socioøkonomisk analyse.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til også at vurdere rådgivningen fra ICES og STECF, så snart den bliver offentligt tilgængelig, og fremhæver det vigtige arbejde, der er udført for at optimere STECF's tidsplan for det vestlige Middelhav. Interessenterne kan via de rådgivende råd, de nationale myndigheder og individuelt til Kommissionen fremsætte bemærkninger eller anbefalinger.

Desuden arbejder Kommissionen på at opnå fremskridt med hensyn til deleordninger for vidt udbredte bestande med ikke-EU-lande, der ikke har sådanne ordninger, for at sikre, at fælles bestande befiskes på en bæredygtig måde.

6.2 Fiskerimuligheder for de forskellige havområder

For bestande, der kun forvaltes af EU i **Østersøen, Skagerrak/Kattegat og Atlanterhavet**, vil Kommissionen ud over at fastsætte fiskerimuligheder i overensstemmelse med MSY og

³⁷ [Study supporting the evaluation of the landing obligation](#).

³⁸ Kommissionen vil gennemføre flere konsultationer med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater fra oktober 2026. Målet er at afslutte dem i rette tid, så resultaterne kan medtages i drøftelserne i Rådet (landbrug og fiskeri) i december 2026.

forsigtighedstilgangen fortsat arbejde hen imod at fastlægge et genopretningsforløb for fiskeriet og søge at indhente relevant videnskabelig rådgivning fra ICES.

For delte bestande, der forvaltes i fællesskab med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater, er målet fortsat at fastsætte fiskerimuligheder på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, idet der tages hensyn til socioøkonomiske forhold, og at forhandle langsigtede bevarelsesforanstaltninger, herunder langsigtede forvaltningsstrategier, når det er relevant.

Kommissionen vil fortsat inden for rammerne af Specialudvalget om Fiskeri, der er nedsat ved handels- og samarbejdsaftalen, samarbejde tæt med Det Forenede Kongerige om at gennemføre fælles bilaterale forpligtelser med særligt fokus på genopbygningen af bestande i kritisk tilstand. Arbejdet vil også fortsætte bilateralt med Norge og trilateralt med Det Forenede Kongerige og Norge for at sikre et bæredygtigt fiskeri og en forsvarlig forvaltning af delte bestande, herunder det igangværende arbejde vedrørende ordningen med realtidslukning og yderligere foranstaltninger som led i en mere langsigtet tilgang til genopretningen af torsk i det nordlige kontinentalsokkelområde.

EU er fortsat fast besluttet på at finde bæredygtige, afbalancerede og omfattende fordelingsordninger for vidt udbredte bestande, der forvaltes i fællesskab med andre kyststater.

For **Middelhavet og Sortehavet** er det afgørende, at medlemsstaterne gennemfører forvaltningsafgørelserne korrekt for at forfølge målene i den flerårige forvaltningsplan for det vestlige Middelhav og GFCM's flerårige planer³⁹⁴⁰. Med henblik herpå bør medlemsstaterne også intensivere gennemførelsen af ambitiøse ledsageforanstaltninger inden for rammerne af deres nationale EHFAF-programmer, om nødvendigt med støtte fra Kommissionen.

Med den permanente fase af forvaltningsplanen for det vestlige Middelhav på plads vil Kommissionens forslag sigte mod at opnå og opretholde MSY for alle bestande. Kommissionen vil også tage hensyn til resultaterne af de relevante videnskabelige organers arbejde med at ajourføre den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning om kulmule.

Forvaltningen af delte bestande er også nødvendig for at sikre bæredygtighed i internationale farvande og sikre **lige konkurrencevilkår** i Middelhavet og Sortehavet. Med henblik herpå vil forslaget om fiskerimuligheder for 2027 omfatte foranstaltninger til gennemførelse af eksisterende GFCM-afgørelser og yderligere foranstaltninger, der skal vedtages på GFCM's årlige møde i 2026. For Sortehavsarter vil Kommissionen foreslå TAC'er og kvoter for pighvar i overensstemmelse med GFCM's flerårige plan, og for brisling.

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

⁴⁰ [Forvaltningsplaner | Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet](#).

7. Konklusion

Selv om der fortsat opnås større bæredygtighed i EU's fiskeri, står nogle bestande og havområder stadig over for alvorlige udfordringer. Selv om andre faktorer end fiskeri påvirker fiskebestandene, er fiskeri en væsentlig bidragende faktor til fiskebestandenes tilstand. Indsatsen skal derfor fortsætte – og endda intensiveres – for at forbedre bæredygtigheden for de bestande, der endnu ikke befiskes på de niveauer, der resulterer i MSY. Faldende biomasse og rekruttering til fiskebestandene ses nu tydeligere og skal tages i betragtning ved vurderingen af bestandenes langsigtede tilstand. Økosystemernes sundhed er også afgørende for fiskeriets sundhed. Medlemsstaterne bør derfor styrke indsatsen inden for regionaliseringsprocessen og foreslå foranstaltninger til at mindske den negative indvirkning på havmiljøet (bifangst af målarter og ikke-målarter, bifangst af følsomme arter og negativ indvirkning på havbunden). Dette kan opnås gennem fælles henstillinger, der forelægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, hvori det anbefales at anvende markedsmodne selektive redskaber og moderne redskabsteknologi samt foranstaltninger til at begrænse fiskeritrykket på følsomme levesteder og arter og i marine beskyttede områder. Desuden fremmer havhandlingsplanen, selv om den ikke er bindende, anvendelsen af mindre skadelige fangstmetoder og beskyttelsen af følsomme arter og levesteder med fokus på at afbalancere miljøbeskyttelsen inden for den socioøkonomiske virkelighed, samtidig med at den fremmer en fair og retfærdig omstilling.

Fiskeri er en vigtig del af økonomien i EU's kystsamfund, men det kan det kun fortsætte med at være, hvis der er nok fisk at fange, og en ny generation kan se en fremtid i erhvervet. Der må og skal skabes en balance mellem fiskeriindsatsen og fiskerimulighederne, og energiomstillingen bør fremskyndes for at sikre en rentabel, konkurrencedygtig og modstandsdygtig fiskerisektor i EU, som kan modstå de udfordringer, der er forbundet med svingende brændstofpriser. De svage økonomiske resultater kan allerede nu være med til at underminere jobsikkerheden og lønningerne og forhindre fiskerisektorens investeringer i en modernisering af EU-fiskerflåden. Der er med den nuværende brændstofkrise som følge af konflikten i Mellemøsten nu tale om den anden brændstofkrise på fire år, siden Rusland indledte sin angrebskrig i Ukraine, hvilket understreger behovet for, at fiskerisektoren forbedrer sin konkurrenceevne ved hjælp af investeringer og reformer, der skal styrke dens modstandsdygtighed, innovation og energiomstilling, således at den bedre kan modstå sådanne kriser.

Medlemsstaterne skal også se ud over selve fiskeriet for at sikre genopretning af fiskebestandene ved at sørge for en fuldstændig gennemførelse af den relevante EU-lovgivning⁴¹. Uden et sundt havmiljø og sunde fiskebestande vil der ikke være noget fiskeri for de kommende generationer. Samtidig er det vigtigt at tage hensyn til de socioøkonomiske aspekter af et bæredygtigt fiskeri, herunder ved at skabe mere attraktive arbejdsvilkår for de kommende generationer.

⁴¹ Navnlig havstrategirammedirektivet, fugle- og habitatdirektiverne, vandrammedirektivet og forordningen om naturgenopretning.

I denne forbindelse opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til fortsat at gennemføre deres nationale EHFAF-programmer, som understøtter den fælles fiskeripolitik og imødekommer fiskerisektorens fælles behov for at tilpasse sig og blive mere modstandsdygtig.

Det overordnede mål om på lang sigt at sikre et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri og samtidig opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele er fortsat kernen i Kommissionens forslag til fiskerimuligheder. Forslagene for 2027 vil derfor fortsat bidrage til, at fiskebestandene genoprettes, herunder ved hjælp af genopretningsforløb, og til at fastholde de fremskridt, der allerede er gjort. For at nå dette mål er Kommissionen afhængig af alle interessenternes fortsatte engagement og støtte, herunder i form af bestræbelser på at fiske mere selektivt, da kun en fælles indsats kan sikre bæredygtigheden i EU's fiskeri i generationer fremover.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne, de rådgivende råd, interessenterne og offentligheden til at give feedback på denne meddelelse senest den 31. august 2026.

PLANLAGT TIDSPLAN⁴²

| Hvornår | Hvad |
|-------------------------|---|
| Maj-november 2026 | Videnskabelig rådgivning fra ICES |
| Juni-ultimo august 2026 | Offentlig høring om meddelelsen |
| Ultimo august 2026 | Kommissionen vedtager sit forslag til fiskerimuligheder i Østersøen |
| Medio september 2026 | Kommissionen vedtager sit forslag til fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet |
| Oktober-december 2026 | Årlige konsultationer om fiskerimuligheder med parterne i det nordøstlige Atlanterhav |
| Oktober 2026 | Rådets møde om fiskerimuligheder i Østersøen Kyststatskonsultationer om vidt udbredte bestande i det nordøstlige Atlanterhav |
| Ultimo oktober 2026 | Kommissionen vedtager sit forslag til fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen |
| November 2026 | GFCM's årlige samling |
| November 2026 | NEAFC's årlige møde |
| December 2026 | STECF's bestandsvurdering og forvaltningsrådgivning |
| December 2026 | Rådets møde om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen Rådets møde om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet |

⁴² For bestande, der forvaltes af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) i EU-farvande og visse farvande uden for EU, vedtages fiskerimulighederne efter RFFO'ernes årlige møder ved en revision af Rådets forordning om fastsættelse af fiskerimulighederne.